

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

(Lovforslag nr. L 99).

Lov om afgift af visse detailsalgspakninger er ved kongelig resolution af 3. november 1988 overført til miljøministerens ressort.

Overførslen af afgiftsområdet til Miljøministeriet sker i forbindelse med regeringens ønske om at fremme adfærdsregulerende miljøafgifter, og fremsættelsen af nærværende lovforslag sker som led i mine bestræbelser på nedbringelse af emballageforbruget.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med de øvrige forslag om miljøafgifter, som fremsættes samtidig hermed, og som ledes har til formål at virke adfærdsregulerende.

Hovedsigtet med lovforslaget er at begrænse anvendelsen af engangsemballage til drikkevarer samt generelt at påvirke forbruget af engangsemballage med henblik på øget genanvendelse med heraf følgende nedsættelse af affaldsmængderne hidrørende fra emballage.

Den nuværende emballageafgift har generelt bevirket øget genanvendelse af glasemballage, men specielt på vinområdet har afgiften i sin nuværende form haft en u hensigtsmæssig effekt.

På vinområdet har forskellen mellem afgiftssatsen for glas og karton sammenholdt med den relativt høje pris for skyllede genbrugsflasker bevirket, at genanvendelsen af glasflasker er fremmet, men at markedsandelen af glasflasker er reduceret til fordel for kartonemballagen.

For at modvirke øget anvendelse af engangsemballage til vin er det således af miljømæssige grunde ønskeligt at forhøje afgiften af kartonemballage.

Herudover skal afgiftsforhøjelsen tilskynde til anvendelse af mindre emballage på juiceområdet, hvor afgiften kan tilskynde til salg af mindre emballagekrævende juicekoncentrat frem for fortyndet juice med deraf følgende større emballageforbrug.

Ud over en differentieret forhøjelse af afgiften af karton- og metalemballage foreslås en generel forhøjelse af afgiften på 30 pct. af alle de af loven omfattede emballagetyper, idet en forhøjelse generelt vil medvirke til at øge motivationen til genbrug af emballager.

Lovforslaget motiverer således ikke alene til anvendelse af genbrugelig emballage, men bevirker tillige, at disse emballager genbruges i højere grad end hidtil.

Lovforslaget åbner mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis godtgørelse af afgift af 70 cl vinflasker, som efter direktiv fra EF ikke må markedsføres efter 31. december 1988.

Det forudsættes, at provenuet af afgiften medgår til dækning af statslige aktiviteter på miljøområdet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale Folketingets velvillige behandling af forslaget.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om visse miljøafgifter.

(Lovforslag nr. L 100).

Ved kongelig resolution af 3. november 1988 er de eksisterende regler om afgift af engangsservice og bekæmpelsesmidler i mindre emballager i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, lovekendtgørelse nr. 618 af 14. oktober 1988, overført til miljøministerens ressort som et led i regeringens ønske om at fremme adfærdsregulerende miljøafgifter.

Ved lovforslaget foreslås reglerne om afgift af disse varer overført til en særlig lov om visse miljøafgifter.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med de øvrige forslag om miljøafgifter, som fremsættes samtidig hermed, og som ligeledes har til formål at virke adfærdsregulerende.

Ved lovforslaget foreslås afgiftssatsen for bekæmpelsesmidler uændret til 20 pct., mens der foreslås en forhøjelse af afgiften af engangsservice fra 20 pct. til 50 pct. af engrosprisen før engangsserviceafgift og moms.

Formålet med lovforslaget er at begrænse anvendelse af de omfattede varer med henblik på at nedbringe affaldsmængderne og fremme genanvendelsen.

Bortset fra ændringer af afgiftssatsen for engangsservice er ændringerne i øvrigt af redaktionel karakter som konsekvens af ressortomlægningen.

Provenuet af den nuværende afgift på engangsservice samt bekæmpelsesmiddelafgiften udgør ca. 38 mio. kr. årligt, mens den foreslåede forhøjelse af engangsserviceafgiften anslås

[Miljøministeren]

at ville medføre et årligt merprovenu på ca. 37 mio. kr. Det samlede provenu vil således udgøre ca. 75 mio. kr. årligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale Folketingets velvillige behandling af forslaget.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om mineral-ske råstoffer i Grønland.

(Lovforslag nr. L 103).

Denne lov indeholder bl.a. de nærmere bestemmelser om den grønlandske råstofordning og dermed om et meget væsentligt emne i relationerne mellem Danmark og Grønland.

Samarbejdet på råstofområdet mellem rigsmyndighederne og hjemmestyret har nu fungeret godt i næsten 10 år under den ordning, der indførtes samtidig med hjemmestyret. Alligevel har det navnlig i de senere år været klart, at enkelte elementer i ordningen fortjente en genovervejelse.

På basis af grønlandske ønsker herom har der på den baggrund – først i Grønlandsministerens og senere i energiministerens regi – været ført forhandlinger med hjemmestyret om ændring af dele af ordningen.

Forhandlingerne resulterede i en principaf-tale mellem Grønlands Landsting og energiministeren, der undertegnede i marts 1988. Nu foreligger det lovforslag, som sigter på gennemførelse af ændringerne. Samtidig agtes indgået en supplerende aftale mellem Landstinget og energiministeren, som omhandler en række forhold i det løbende samarbejde på området.

Lovforslaget og den supplerende aftale er udarbejdet i et embedsmandsudvalg med repræsentanter fra såvel statsadministrationen som hjemmestyrets administration.

Lovforslaget indebærer en ændret fordeling mellem staten og hjemmestyret af offentlige indtægter i forbindelse med råstofvirksomhed i Grønland, således at samtlige indtægter omfattet af ordningen op til 500 mio. kr. pr. år fordeles med 50 pct. til staten og 50 pct. til Grønlands hjemmestyre, uden at hjemmestyrets andel som hidtil skal modregnes i kapitaloverførslerne fra Danmark til Grønland. Hertil kommer en udvidelse af lovens område til også at omfatte vandkraft.

Organisatorisk indebærer lovforslaget og den supplerende aftale, at råstofforvaltningen med tilhørende institutioner bibeholdes i statsligt regi, idet hjemmestyrets indseende og indflydelse vedrørende forvaltningen dog samtidig udbygges.

Grønlands Landsting har tilsluttet sig lovforslaget. Tinget udtalte samtidig, at man er opmærksom på, at der er sket en udvikling i drøftelserne om tilsvarende forhold mellem staten og det færøske landsstyre, og peger på, at resultatet af disse drøftelser til sin tid kan indebære, at forudsætningerne for Tingets tilslutning til det foreliggende lovforslag kan ændres.

Idet jeg i øvrigt nærmere henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Kvoter for 1989, ændret finansiering af privat andelsboligbyggeri og byggeskader i almennyttigt boligbyggeri, godkendelse af nye almennyttige boligselskaber).

(Lovforslag nr. L 104).

Lovforslaget indeholder forslag om bevilningskvoterne for 1989. Den samlede kvote for det offentligt støttede nye byggeri foreslås fastsat til 15.500 boligenheder fordelt på 8.500 almennyttige boliger, 3.000 ungdomsboliger og 4.000 private andelsboliger. I forhold til kvoten for 1988 er der tale om en reduktion på 1.500 almennyttige boliger. Den samlede kvote i 1988 var imidlertid ekstraordinært forhøjet til 10.000, idet der ud over den ordinære kvote på 9.000 boliger blev reserveret 1.000 boliger til en særlig indsats for at skaffe boliger til flygtninge.

Reduktionen af den ordinære kvote med 500 boliger i 1989 skal desuden sammenholdes med, at der vil ske en nedsættelse af den andel af kvoten, der anvendes til kompensation for byggeskader, miljøforbedringer m.v., fra 1.500 lejligheder i 1988 til 1.000 lejligheder i 1989. Den reelle kvote for almennyttigt nybyggeri for 1989 er dermed uændret.

Herudover er der på baggrund af en konstateret afmatning i efterspørgslen foreslået en reduktion af kvoten for boliger til unge under uddannelse på 500 boligenheder fra 3.500 i 1988 til 3.000 i 1989.